

2. [ŁUGOWY *ai*

N sg n ługow(e).

Sł stp, Cn brak.

*Przymiotnik od „ług” ‘miejsca podmokłe’: Zásię będzieli síáno miążłze ługowe álbo z mokrádli zbierane/ tákiez ráno ábo pozdno śieczone/ tákie bydłu robotnemu fámo nie iełt fytne *Cresc 1571* 485 (*Linde*).*

Cf [ŁĘGOWY], ŁĘŻNY, 1. ŁUŻNY

KCh